

N:o 12.

Ank. till Riksd. Kansli d. 24 Febr. 1869, kl. 10 f. m.

Andra Kammarens Tillfälliga Utskotts (N:o 5) Utlåtande N:o 5, i anledning af Herr O. Nilssons från Christianstads län väckta motion, N:o 88, angående upphörande af den till sjömanshusen, enligt Kongl. Reglementet den 30 Mars 1748, utgående s. k. plåt-afgift.

Uti ofvannämnda motion föreslår motionären: »att Riksdagen ville besluta en sådan förändring uti för sjömanshus gällande Reglemente, att sjöfarande hädanefter befrias från erläggande af plåtavgift till desamma.» De hufvudsakliga skäl, hvarpå motionären synes grunda sin framställning äro dels, »att nämnda afgift skulle vara i synnerhet för det lägre manskapet af besättningen på fartyg, som förtjena ett knappt bröd för dagen till sitt och de sinas uppehälle, alltför tryckande», dels «att stora förändringar i många förhållanden, såsom fattigvårdens allmänna ordnande, hafva sedan den tiden, då reglementet för sjömanshus utfärdades, inträdt.» Efter de upplysningar Utskottet inhämtat från Sjömanshuset i Stockholm, visar det sig emellertid, att den plåtavgift, som för närvarande erlägges enligt Kongl. Kungörelsen af den 27 Augusti 1828, icke är, så som motionären uppgifver, 4 öre för kapten, 3 öre för styrman, 2 öre för öfrige sjömän, utan i stället 2 öre för kapten, 1½ öre för öfrige sjömän af hvarje förtjent riksdaler. Vidare har nämnda sjömanshus upplyst, att under år 1867 utgjorde den influtna plåtavgiften . . R:dr 1,775: 27.

» 1868 » 1,839: 65.

hwaremot af samma sjömanshus i pensioner till fattige sjömän

år 1867 utdelades R:dr 17,210: 75.

» 1868 » » 18,384: 75.

hvarförutan sjöfolket i Stockholm erhålla fri läkarevård, medicinalier, fri plats på Serafimer-ordens-lazarettet samt efteråt sjukhjelp, hvilket sammanräknadt

år 1867 utgjorde R:dr 5,119: 50.
 » 1868 » » 4,534: 45.

Af dessa upplysningar vill det synas för Utskottet tydligt att de skäl, hvilka motionären anför för sin motion, icke äro giltiga, enär den afgift han begär få afskaffad icke mer än med en tiondedel motsvarar det understöd, som från sjömanshuset i Stockholm utgått till behöfvande sjömän öfver hela riket. Utskottet har ock från andra sjömanshus erhållit sådana enstämmiga uppgifter, hvilka otvetydigt ådagalägga, att, liksom sjömanshusen i allmänhet hafva blifvit stiftade på sjömännens föranledande, de också afse, att med sina bidrag kunna bispringa behöfvande sjömän vid inträffande sjukdom eller fattigdom.

Det förekommer Utskottet derjemte temligen klart beträffande fattigvården i de kommuner, hvarest de hjälpbehöfvande sjömännen äro mantalsskrifna och der de således kunna ega anspråk på understöd, att kommunen, långt ifrån att hafva något men af ifrågavarande för sjömännen nyttiga inrättning, fastmer med tillfredsställelse bör se en gammal fattig sjöman erhålla oftanämnda understöd, hvilket lika mycket är en välbehöflig hjälp för honom, som det underlättar fattigvården inom kommunen, åtminstone hvad sjöfolket angår.

Under sådana förhållanden och då den afgift, som numera erlægges, icke kan i något afseende anses vara, för en tjenstbar, med sin månadtliga inkomst försedd sjöman, tryckande, kan Utskottet ej annat än för Riksdagen föreslå,

att något afseende icke må fästas vid motionärens förslag.

Stockholm den 23 Februari 1869.

Å Utskottets vägnar:

Gust. E. Widell.